

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 45. S. Chrysostomi Epistolæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. tolerabiliorem fore, quam ipsum exilium
A. C. 404. nisi forte juberetur petere locum, quod
 propius Constantinopoli admoveretur
 qualis esset Cyzicum, aut alius Nicomedia propinquior. Eadem ad Peanion
Ep. 104. al. amicorum suorum potentissimum Constantinopolim scripsit. Uno anno Cucusæ versatus, in illo otio duos Tractatus propriæ, & aliorum consolationi scripsit. in uno docet, neminem nisi nos ipsos nobis nocere posse, in altero illos reprehendit, quibus hæc persecutio scandalum creabat. Scripsit etiam magnam Epistolæ molem, & omnes, quas ab ipso habemus, tempore exilii ejus datasunt.

Pall. Dial.
p. 96.

§. XLV.

S. Chrysostomi Epistolæ.

Primo loco positæ fuere illæ Epistolæ, quas S. Chrysostomus ad S. Olympiadem dedit, tanquam notatu digniores. Earum septendecim numerantur, quarum aliquæ sunt admodum longæ, quales ipsa cupiebat. Consolatur propter suam absentiam, & Ecclesiæ mala oppido afflictam. Hortatur ad patientiam, bono animo esse jubet ob ejus virtutes, & bona opera, quæ a tanto tempore faciebat; remedia suggerit contra pusillitatem, & animi torporem, quem ei tanquam malorum maximum depingit. Sæpe

ep. 2.

ep. 3.

pe firmam spem prodit, futurum, ut ab exilio revocetur. In una Epistola gratulatur, quod occasione incendii innocens opprobrium passa sit, & sponte exilium elegerit. In alia de illis mentionem facit, qui in carcere, aut inter tormenta mortem oppetierant.

Dum ei narrat, quæ Cæsareæ in Capadocia passus esset, jubet, ne hac de re mentionem faciat, nec alios garrere sinat. Idem exigit a Peanio, & super ista re scribit in hæc verba: *Quæ mihi a Pharetrio acciderunt, tristia sunt, & intolerabilia; nihilominus quia isti Presbyteri cum nostris adversariis non fuere, ut dicis, & propositum tenent, cum iis non communicandi, sed nobis adhærendi, nihil coram iis memores, cum Pharetrii facta circa me talia sint, ut nullatenus excusari possint. Id omnes ipsius Clerici lugebant, & bono affectu mihi jungebantur; itaque ne istorum animos offendas, & infensos mihi reddas (de Presbyteris, qui Constantinopoli erant, loquitur) postquam omnia a militibus Prætorianis didiceris, sile, cum ejus Presbyteris lenissime age. Novi tuam Prudentiam. Dic me audivisse meis auribus, ipsum propter ea, quæ facta essent, summe dolere, & nihil non acturum, ut errata emendaret.*

In eadem Epistola laudat Peanii ze-
lum, quo Constantinopoli illos tuebatur,
qui

Sæculum V.
A. C. 404.

ep. 6.

ep. 17.

ep. 13. al. 14.

ep. 176. al.

204.

Sæculum V.

A. C. 404.

qui in ipsius Communione constanter manserant, tum subjungit: *Tuam in istram una Provincia non capit, sed Palæstinam, Phœniciam, & Ciliciam extenditur, & profecto digna res est, quam maxima sollicitudine cures; nam Episcopi Palæstinæ, & Phœniciæ, quod certum scio, illum, quem nostri Adversarii illi miserunt, non receperunt, nec quidquam respondere dignati sunt. At Episcopi Agenensis, & Tarsensis cum ipsis Galatensis ad aliquem amicorum nostrorum dixit: Quod Constantinopolitani ad suas partes pertrahere conentur, sed hucusque firmi in proposito perstiterunt. Hæc igitur tibi curæ sint. Et de his cognatum tuum Theodorum Episcopum scribe.*

ep. 13.

In priori Epistola ad Olympiadem S. Chrysostomus dicit; Episcopum Heraclidem abdicare posse, si velit, & onus deponere, nam ipsi aliud nihil superesse. Haud dubie hic sermo est de Heraclide Ephesino, quem S. Chrysostomi inimici Nicomediæ per annos quatuor in carcere detinuerunt. Et inferius: *Quæcunque poteris, obsequia Episcopo Maruthæ præsta, & omnem conatum adhibe, ut ex præcipitio eripias. Nam opera ipsius in negotiis Persiæ maxime indigeo. Ex ipso rescias, si possis, quid ibi egerit, & cur venerit, & ea mihi per-*

S. Joannis
Chrysostomi
Epistolæ.

Pall. p. 195.
196.

perscribe, rursusque an ipsi duas meas Epistolas reddideris. Si litteras ad me dare velit, adhuc ipsi scribam, secus tibi referat, an quidquam boni in illa Regione effecerit, & an, cum illuc redierit, aliquid pro Dei honore facturum sit. Hæc fuit causa, cur eum videre tantopere cuperem. Præcipitium, ex quo S. Chrysostomus Marutham ereptum exoptat, videtur esse inita cum inimicis suis societas, nam Chalcedone, & in Concilio ad Quercum cum ipsis fuit. Ceterum *Sup. 5. 13.* Præsul erat meritis plenus, eumque Ecclesia inter SS. Martyres quarta Dec. honorat.

Sæculum V.
A.C. 404.

ep. 14.

S. Chrysostomus in Epistola ad Olympiadem prosequitur in hunc modum: *Singulari attentione, quæ modo dicturus sum, percipe. Monachi Marfi, & Gotbi, apud quos Episcopus Serapion latere solebat, mihi dixerunt, Modovarium Diaconum advenisse, & nuncium attulisse, Oulinam, præstantem illum Episcopum, quem haud diu abhinc ordinavi, & in Gothiam misi, vita functum esse, postquam multa pro salute animarum præstitisset. Attulit etiam Epistolas Gothorum Regis, rogantis, ut ad eos Episcopus mittatur. Cum igitur malo, quod timemus, nullum aliud remedium sciam, quam cunctationem, persuade, ut propter instantem hyemem reditum differant. Et revera ver-*
sus

Sæculum V. *sus Bosphorum proficisci, aut ad illas Re-*
A. C. 404. *giones hoc tempore non possunt. Duo*
solicitem tenent, quæ si fierent, ac-
affligerent, nimirum si illi, qui tantum
in Ecclesia malorum causa sunt, Epis-
pum ad illam Regionem ordinent, m-
omnino illuc ab ipsis quisquam destinet.
Ipsa enim scis, non esse voluntatem
hominibus bonum Pastorem illis gentibus
dare; & quanta calamitas inde secuta
sit, capis. Nihil ergo intentatum reli-
que, attamen sine strepitu, ut ipsorum
consilia intervertas. Modovarius,
potest, secreto fugiat, & huc usque
me veniat. Id certe plurimum pro-
set. Si non est evadendi via, saltem
possumus, faciamus.

§. XLVI.

S. Maruthas in Persia.

Socr. VII. *Sancto Maruthæ Persas ad fidem con-*
vertendi occasio nata est hoc modo;
e. 8. *nampe Legationem illo suscipere iussus*
est, quæ ab Imperatoribus, & Regibus
Persarum haud raro adornabantur. Per-
sarum Rex cognita Maruthæ pietate,
hospiti singularem honorem habebat, &
tanquam virum vere Deo charum au-
cultabat. Magos, quorum magna erat
apud Regem auctoritas, amicitiae in-
lita initia perterruerunt, sollicitos, ne
Regem ad Christiana Sacra perduceret.
Timor